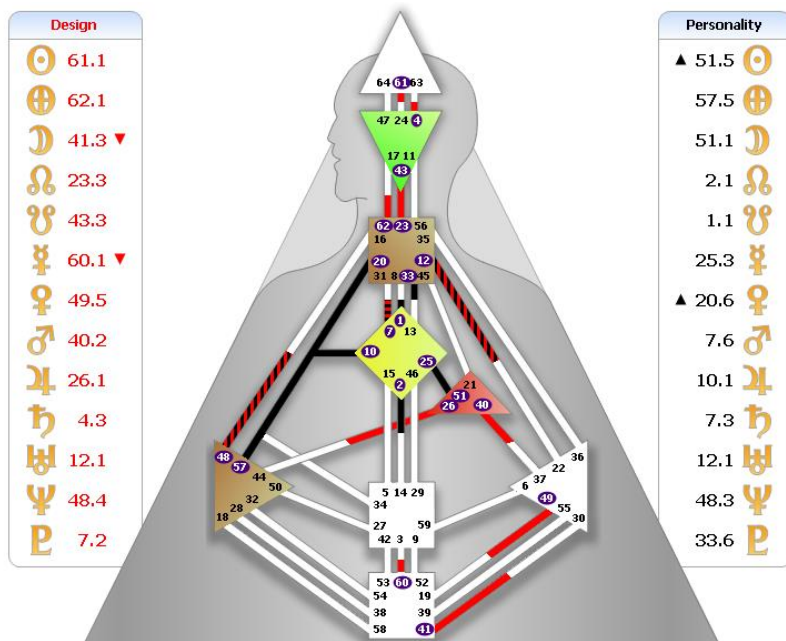

Pa Ypy Xy

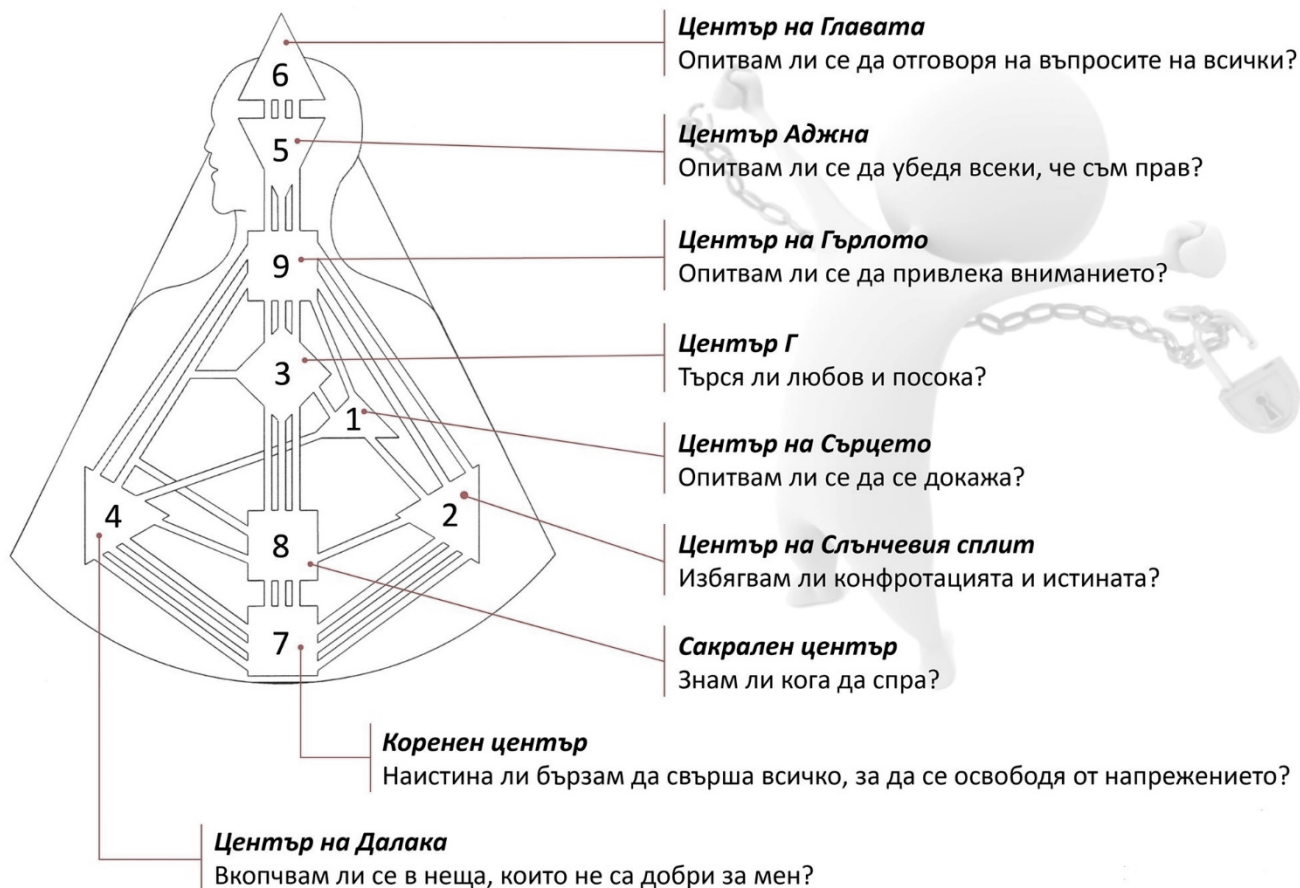

Pa Ury Xy | Ra Uru Hu

Birth date (Local): 09.04.1948, 00:14

Birth place: Montréal, Canada

Списък на въпросите, които може да си задавате, за да проверите **не-азовото си поведение**, породено от недефинираните центрове и насоки на кой от центровете да обърнете първоначално внимание, според отвореността в картата ви

СЯНКАТА

Преподавам Хюман Дизайн от много години и ако се върна назад във времето темата, която винаги ме е интересувала, е обуславянето. Да се справиш с ума си е най-голямата дилема, с която всеки в процес на трансформация се сблъсква. Умът винаги е малкото препъни-камъче, което преобръща колата. Разбира се, това е ужасно иронично, защото единственият начин, по който ние можем да съществуваме е като използваме умовете си. От момента, в който сутрин отворим очи, до момента, в който отново ги затворим, използваме ума си през цялото време. Умът ни е апаратът, който разпознава какво се случва около нас. Да вярвате на ума си може да ви изглежда нещо, което няма нищо общо с мозъка. Всъщност, от една страна, умът ви е единственото ви средство за себе-отразяване и анализ.

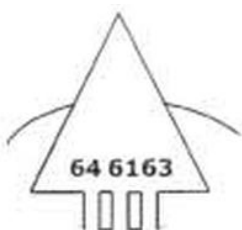
През 1781 година се е случила голяма промяна в еволюционния процес на човечеството – края на един клон на човешкото семейство – 7 центровото създаване, и началото на нов клон – създаването с 9 центъра. Има нещо различно в нас, съществата с 9 центъра, и то е, че се намираме в епоха, когато целта на живота, тоест познанието, може да бъде осъществена на практика. Това е главната тема с която ще се занимаваме утре – природата на познанието и как да го постигнем. Мога да ви науча толкова много неща за осъзнатостта и механичния начин, по който да достигнете до нея. Но реалността е, че не можете да извървите този път, докато не изчистите дилемите от ума си. Не искам да си мислите, че умът е нещо лошо, защото не е. Умът е нещо прекрасно. Осъзнатостта, която търсим, може да бъде достигната само чрез ума. Но умът е външен авторитет. Съществата с девет центъра имат двойно съзнание. Имаме два авторитета – външен и вътрешен. Физичен факт е, че две тела не могат да заемат едно и също място в пространството по едно и също време и че всички тела постоянно се намират в движение. Ние сме предмети, които се движат в пространството. И всъщност взимането на решения представлява навигиране в пространството. Всяко взето решение представлява завой по пътя. Но всъщност взимането на решения е ключът към това дали ще успеете да постигнете осъзнатост в този живот или не. Да бъдеш умен е лесно. Да бъдеш осъзнат не е. И можете да станете осъзнати само щом започнете да различавате дилемите, с които ви натоварва мозъкът ви. Защото умът е голямата машина за страх, която ви ръчка, измъчва и постоянно ви бърбори. Умът постоянно е зает с това дали нещо ви харесва или не ви харесва и колко точно ви харесва или не ви харесва. Умът никога не млъква...

Тази сутрин ще ви покажа нещото, което има всеки от нас, а именно **сянката**. Тази сянка буквално е умът ви. Менталното ви поле всъщност е създадено от тази сянка. Стигате до един момент обаче, в който осъзнавате, че тази сянка не сте вие. Ако се върнете към учението на Лао Дзъ и древен Китай, ще видите, че там също са смятали така – умът може да разруши всичко. Когато следваме умовете си, се превръщаме в противни разсеяни маймуни.

Когато стигнете до най-дълбокото ниво на ХД идва един момент, в който сякаш някой ви казва: „Ще ви дам място, от където можете да навигирате тялото си“. Нека обаче видим какво всъщност прави мозъкът ни: чудовищно е. Не, сериозно. Ако си помислите само колко заглавичкани сме от момента на нашето раждане. Умът ни е една огромна суета. Когато преподавам най-дълбоките нива на ума и рейв психологията, показвам на учениците формулите, по които работи мозъкът им. Има хора, които си мислят : „Уаааау, това е умът ми!“. Даааааа бе да. Това не е умът ви. Не е и никога не е било. Това е просто продкут на обуславянето. Погледнете картата си – всеки отворен портал, всеки

отворен канал, всеки отворен център е там, за да ви пристрасти, за да ви вманиачи и за да ви накара да повярвате, че никога няма да бъдете цели, докато не постигнете онова, което не сте. Разбирам много добре защо е така – това е логичната игра на гените да бъдем привлечение от това, което нямаме, с цел по-добро възпроизвеждане на рода. Но вижте, при нас този капан се разпростира много по-далече от първоначалния му биологичен замисъл. Всяко едно нещо, което не сме, ни влияе и това влияние отива право в мозъка ни. И спомнете си какво се опитва да прави умът ни – опитва се да бъде вътрешния ни авторитет. Не външния ни авторитет, който всъщност е, а вътрешния, тоест опитва се да ни казва какво да правим. И го прави постоянно. Когато трябва да вземем някакво решение, умът ни се намесва, претегля везните и отсъжда: „Направи това.“ И ние го слушаме. Мислим си, че гласът, който казва: „Това е по-добро от другото“ е нашият собствен глас, но не е. Това е гласът на ума ни. Това е обуславянето. Сега ще се разходим през всеки един център поотделно и ще ви го покажа.

Глава

Ще започнем с центъра на главата. Красив е, нали? Разберете следното нещо относно природата на дизайна: основните механизми на дизайна са кристалът на личността, кристалът на дизайна и магнитният кристал. Тези три механизма са нещо, което не може да бъде пипнато, вкусено или видяно. Те са нещото, което учените наричат тъмна магия. Всъщност ако вземете християнската идея за душата това горе-долу е еквивалента на това, което имам предвид, когато говоря за кристала на личността. Ако погледнете картата си, ще забележите, че кристала на личността всъщност се намира извън тялото. Центърът на главата не се побира изцяло във формата на тялото. Ето защо нося шапка през цялото време – казвам на хората, че по този начин предпазвам кристала си от слънцето. Кристалът на личността е това, което си мислим, че сме. Той никога не е вътре в системата. Кристалът на личността си е возене на задната седалка. Лесно би било да кажем, о, ама това ми е сегашното прераждане. Звучи хубаво, нали? И цветенцета са хубави. Тук обаче говорим за друго. Става въпрос за возене, ние сме просто пътници и се возим на задната седалка на живота. Возим се в този горещ, атомен, физически самолет – нашето тяло. И сме тук само и единствено, за да филтрираме преживяването. Не сме на тази земя за да зацикляме върху примитивността на формата ни. Плюс това тялото ни не е просто форма. Такива щастливци сме да бъдем най-еволюирания вид на земята като мозъчен потенциал. Имаме си неокортекс и всички онези готини работи в главата, нали?

От гледна точка на дизайна, 70% от всички хора на земята са с отворен център на главата. Това са около 5 милиарда души. Какво се случва с хората с отворена глава? Мислят си за неща, които не са от значение. Хаха, представете си – 5 милиарда души на земята си мислят за неща, които не са от значение.

„ – Скъпа, къщата ни гори!

- Не сега, скъпи, заета съм да си мисля за неща, които нямат значение.”

Или:

„ – Искам развод!

- Не мога сега, мисля си за неща, които нямат значение.”

Или:

„ – Наистина трябва да започнеш работа!

- Не сега, мисля си за неща, които нямат значение!”

Срещал съм хора на всякаква възраст и с какъв ли не социален статус, които са заети да си мислят за най-невероятни неща, които нямат никакво значение. Невероятно е! Ако имате отворена глава, вие сте тук, за да разпознавате нещата, които имат истинско значение. Запомнете – всеки отворен център от една страна е лепка за обуславяне, а от друга – възможност за най-дълбока мъдрост.

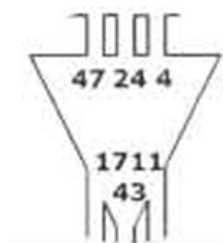
Да вземем за пример Карл Юнг. Отворена глава, отворена аджна – човек, който никога не е имал дори една оригинална мисъл. Той просто е попивал всичко около себе си и го е филтрирал. По този начин е стигнал до изумяващи интелектуални факти. Хората с недефинирани глава и аджна са природно много интелигенти. Тоест, те са умни и прецакани. Готино, а?

Да поговорим за процеса по взимането на решения. Например някой ви пита дали искате да направите нещо. В същото време обаче вие, както обикновено, си мислите за неща, които нямат значение. Отново сте изгубени във въртележката на мислите си и не можете да я спрете и да слезете от нея. Всеки недефиниран център подхранва страховете ни. Представете си човек, който си мисли за неща без значение, и изведнъж умът му решава: „Трябва да направиш това!”. И човекът го прави. Извършва нещото, което няма значение. Това естествено ще доведе до съпротива у него, ще доведе до проблеми със самия себе си. Ако човекът е генератор, ще бъде фрустриран, ако е манифестор, ще бъде ядосан, ако е прожектор, ще чувства горчивина, ако е рефлектор, ще бъде разочарован! Защото това се случва, когато следваме обуславяне, което няма нищо общо с нас самите.

Аз самият имам недефинирана глава. Спомням си много ясно какво е да си мислиш през цялото време за неща, които нямат значение. Всъщност беше много досадно и объркващо. Защото си нямаш и представа кое има значение. Получава се нещо от сорта: „Толкова съм объркан, толкова много неща жужат около мен...”. И приемате всичко това насериозно, направо на живот и смърт. Това е дилемата – съществата с отворен център на главата са невероятно сериозни. И най-лошото е, че са невероятно сериозни за неща, които нямат значение. Ако някой им каже, че вчера е видял извънземни на НДК, хората с отворена глава могат да прекарат целия си живот в търсене на въпросните същества, без да осъзнават, че няма да стане.

Сред огромната купчина неща, които нямат значение, има едно нещо, което има значение – вие. Не ви уча на егоизъм, но само вие имате значение в цялата тази бъркотия. Вие. Не можете да започнете от никъде другаде, освен от себе си. Само погледнете дизайна си и ще разберете кой сте. Генетическият ви хардуер е различен от този на всички останали. Еднаквостта е най – скучното нещо на земята. Еднаквостта е задънена улица. Никъде няма да ви заведе. Хората са започнали да живеят не себе си заради еднаквостта. Разполагаме с 5 милиарда души, които си мислят за неща, които няма значение, а това определено се отразява на земята. Помислете си за лудостта и фундаментализма, които тресат света. Не говоря за някой конкретен тип фундаментализъм, а за явлението като цяло. Мисленето за неща, които не са от значение, се превръщат в невероятни неща, които хората вършат. Като казвам невероятни, това може да има много значения.

Аджна

Помислете си за аджната. Това е онова уникално място, в което създаваме концепции. Нео-кортекстът ни е удивително нещо, нали? Аджната е силно свързана с визуалната ни кора и съответно с начина, по който визуално възприемаме нещата. Аджната е невероятно важна за хората, защото чрез нея изработваме концепциите, чрез които вървим напред. Аджната е нещото, което ни отличава от животните и което ни е поставило на върха на хранителната верига. Какво става с хората с отворена аджна? **Винаги се преструват, че са сигурни, в това, което вършат.**

„-Аз знам, аз знам! Разбирам! Земята е плоска!

-Не, не е .

– Земята е плоска!

-Не е!”

И така до безкрай.

Защото най-лошото нещо за човек с отворена аджна е да се чувства засрамен. Това направо ги ужасява. Биха направили всичко, за да го избегнат. Как се държи човек с отворена аджна по време на спор? Като питбул, захапал въже. Не пуска. Няма да се признае за победен дори когато вижда, че не е прав. Човекът с недефинирана аджна ще се преструва на 1000% сигурен до гроб, дори когато вътрешно знае, че няма право.

Какво друго означава да имаш отворена аджна?

Първо, нямате никакви оригинални мисли. Хората постоянно тичат напред-назад от суета и тази суета е опасна. Ако имате отворена аджна изведнъж ви хрумва, че и вие трябва да направите нещо. И ще го направите и ще бъдете абсолютно сигурни по отношение на това нещо. Защото това е единствената ви защита от несигурността ви и страха да грешите. Помислете какво е да си дете с недефинирана аджна и да имате родител с дефинирана. Има три начина да бъдете дефинирани – логически, абстрактно или индивидуално. Да кажем, имате родител, който дефинира аджната ви логически. Познавате такива хора – държат на фактите, детайлите и са много организирани. И вие сте тяхно дете с недефинирана аджна. Единственият начин да се чувствате комфортно ще бъде да мислите логично и да сте сигурни, че нещата, които вършите, са логични. Пораствате и отивате на училище и там си играете с онези деца, които правят същото нещо, харесват учителите, които са логични и организирани. Същото ще бъде после и с приятелите, половинката, колегите, шефа, работата. Сега разбирате ли колко надълбоко може да навлезе обуславянето?

Ще ви разкажа историята на един мой приятел рокендрол музикант. Беше много талантлив, но за съжаление никога нямаше да успее без съпротива. Беше цар на рокендрола, но за съжаление неговото виждане за това да бъдеш рок звезда беше да спи с колкото може повече жени. И тъй като бяхме доста близки, той ми даваше данните на всички жени, с които спеше, за да мога да видя картите им. През 1989 отидох в Бавария да го видя и той ме заведе при семейството му. Запозна ме с майка си, която по онова време беше на 60 и няколко, а сега, мир на праха ѝ, вече не е тук. Жената беше очарована от Личния дизайн. Направих ѝ картата и забелязах нещо невероятно странно. Приятелят ми беше с разкъсана дефиниция. Да имаш разкъсана дефиниция означава да имаш две отделни системи от дефинирани центрове, които нямат никаква връзка помежду си. Единственият начин такъв човек да се почувства цялостен е по някакъв начин да свърже двете или трите си

дефиниции. Та майката на моя приятел имаше точно онези два портала, които затваряха веригата на дефиницията му. После погледнах данните на всички онези момичета, с които той беше преспал, и открих, че всяко едно от тези момичета имаше или единия, или другия, или и двата от гореспоменатите портали. Ако наредите тези момичета едно до друго до стената, не бихте забелязали каквато и да е прилика между тях. Та, моят приятел в същия момент влезе в стаята ми и аз му казах: „Имаш ли представа какво вършиш с майка си?!“. Чрез ХД виждаме най-дълбокото обуславяне...

Това изобщо не е валидно само за него. Вгледайте се в собствения си дизайн. После се вгледайте в дизайна на приятелите си и хората, с които сте имали връзка. Забележете мотива, който се повтаря безкрайно. Ето това е обуславяне.

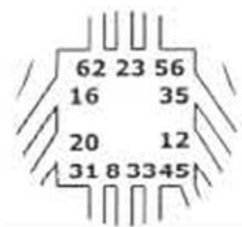
А ако сте достатъчно смели, погледнете и дизайна на децата си. Ние не учим децата си, ние ги обуславяме. Те си мислят, че наистина са такива, вярват, че наистина притежават логичен мозък. Детето попива и се държи сякаш обуславянето му е част от собствената му природна мъдрост. И така просто това дете ще порасне голям човек, който цял живот ще бъде обуславян отново и отново по един и същи начин.

Ако се вгледате в хората и менталната им система, ще разберете, че ничий живот не е истина, защото винаги сме обуславяни от другите. И не говоря само за недефинираните центрове, ето, аз имам пълно гърло и пълна глава. Няма начин да избегнем влиянието на другите. Дори след толкова много години умът ми продължава да се опитва да ми заповядва. Той просто не знае какво друго да прави. Винаги ми е интересно дали този път ще успее да ми наложи волята си. Аз не съм като бебета, които се раждат в момента при осъзнати родители, не. Бил съм обуславян от момента, в който съм се появил на тази земя. Почти никога на тази земя не получаваме шанс да разберем кои сме наистина. Плюс това умът винаги се пречка. Не си мислете, че ако започнете да следвате личната си стратегия и авторитет, умът ви просто ще започне да се държи като послушно кученце. Умът ви няма да ви потупа по гърба и да ви каже: „Уау, та ти направи нещо много добро за нас! Давам ти целия си контрол над теб и се пенсионирам!“. Не. Всъщност това, което се случва, е, че умът започва да бъде все по-малко настъпателен.

Например: аз си стоя в студиото и изведнъж ми идва на ум, че трябва да се свържа с определени хора по някаква причина. Да, мисълта минава през ума ми, но нищо не помръдва в тялото ми. Ръката ми не се стрелка към телефона или лаптопа. Умът си върши неговото, но тъй като не го оставям да ме управлява, мисълта изчезва така внезапно както и се е появила.

Това е както когато единият генератор пита другия генератор: „Искаш ли да излезем да вечеряме?“ и отговорът е :”Ахам!“. Сега обаче е ред на втория генератор да попита първия генератор: „Ти наистина ли искаш да излезем да хапнем?“. Ако не го направи, ще има проблем. Защото въпреки че самият той е предложил, в девет от десет случая отговорът на първия генератор ще бъде:”Ъ-ъ!“. Няма значение, че първоначално идеята е била негова. Това просто е била преминаваща мисъл, не означава нищо. Просто това е начинът, по който работи умът – постоянно закача какви ли не неща. Удивително е как понякога не можем да откачим ума си от това, с което се занимава в момента, за да си спомним дали имаме достатъчно тоалетна хартия например. Превърнали сме умовете си в треторазрядни отговорници по поддръжката. Умовете ни са машини за страх. Няма да се отървете от този страх, докато не си повярвате. Ето какво ни дават стратегията и авторитетът – шанс да разберем, че можем да вярваме сами на себе си. Оставете тялото си да живее собствения си живот и не му се месете. Това не е ваша работа и още по-малко е работа на ума ви. Умът ви само се пречка по пътя ви. Не бъдете пречка по собственият си път.

Гърло

Нещо интересно относно гърлото, на което искам да обърнете внимание е, че само три от каналите му са свързани с главата. 62ри, 23ти и 56ти портал – това са порталите, чрез които говорим това, което умът ни каже.

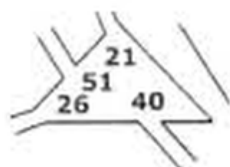
Забележете обаче, че имаме още 8 гласа, които нямат нищо общо с ума. Толкова много хора се мъчат да говорят това, което мислят, вместо да оставят думите сами да се изливат от тях. Аз имам напълно неосъзнат мозък и никога нямам представа какво ще кажа докато не го кажа. Трябва да разберете нещо относно това как да не се месите в собствения си живот. Не трябва да се намесвате в това, което механизмът ви е проектиран да прави. Всеки един от нас е уникален и има свой собствен път. И тази уникалност се ражда от правилната форма. Мистичните извори на ХД не са никакви бабини деветини. Те са свързани с това какво е да живееш тук и сега. Толкова е лесно да се отнасяме правилно с тялото си. А щом веднъж тялото ни е на правилен път... Уау! Когато сме осъзнати няма непостижими неща. В ХД има нещо, наречено променливост – опцията над типа. Променливостта ни учи, че има 16 различни начини да бъдем познавателни, т.е да опознаваме света. Всички ние сме тук, за да бъдем познавателни същества, за да бъдем осъзнати. И начинът да го постигнем е като различаваме нещата все повече и повече. Това, което сме си мислели, че сме, всъщност не сме ние. Време е да разберем кои сме наистина.

Когато имаме отворен център на гърлото, гърлото ни казва, че сме тук, за да общуваме. Гърлото ни служи, за да ни съобщи нещо много важно. Така че оставете го да говори, без умът ви да му влияе по какъвто и да е начин. Ако имате отворено гърло има само едно нещо, което не ви е позволено да правите. Не забравяйте, че гърлото ви отговаря на щитовидната ви жлеза. Ако говорите направо ще унищожите щитовидната си жлеза и може да стигнете до нуждата от операция за премахването ѝ. Освен това повреда в гърлото ви може сериозно да наруши метаболизма ви. Който има недефинирано гърло, не трябва първо да говори. Проклятието на недефинираното гърло е, че то винаги се опитва да привлече вниманието. Елвис Пресли е бил с отворено гърло. Мога да назова още 30-40 певци и певици с недефинирано гърло. Отвореното гърло цял живот ще ви натиска да привлечате вниманието чрез него. Познавам оперни певци с недефинирано гърло, които свършиха с рак на гърлото. Защото всичко, което човек с отворено гърло иска, е да е център на вниманието. И двамата ми сина са такива. Всеки ден им казвам: „Ще получите вниманието, което желаете. Няма нужда да крещите. Не се страхувайте, ще бъдете забелязани.“. Няма нужда да привлечате вниманието, хората ще ви видят. Хората с отворено гърло трябва да изчакат да бъдат въвлечени в разговора. Например, ако излезете да хапнете с приятели и всички започнат да говорят едновременно, едва ли някой ще ви обърне внимание, ако също се опитате да се надвиквате. Но ако не кажете нищо, мълчанието ви ще бъде толкова мощно, че ще дойде един момент, в който хората ще млъкнат и ще ви попитат какво смятате по въпроса.

Ако сте на улицата и видите човек, който тръгва да пресича и не забелязва идващият право към него автобус, и извикате „Спри!“, човекът никога няма да ви чуе или няма да разбере, че говорите на него, и автобусът ще го блъсне. Никой не обръща внимание на хората с отворено гърло, когато говорят. Освен това тези хора често се притесняват от говоренето, не знаят как да започнат и т.н., а това ги подлага на голямо напрежение. Те често не могат да отказват, защото се страхуват, че ако го направят, няма да получат внимание. А всъщност да не говориш първо е толкова лесно. Само че ума ни се опитва да управлява живота ни и нарежда: „Трябва да говоря първи. Ако не го правя, никой няма да разговаря с мен и няма да получавам внимание.“. Да, но човекът, с когото разговаряте, няма

да ви чува. Боже, само си представете отвореното гърло в комбинация с други отворени центрове – може да се получи човек, който си мисли за неща, които нямат значение, но твърдо се преструва на напълно сигурен в тях, и на всичкото отгоре се опитва да привлича внимание с тях. Всъщност хората с отворена глава, аджна или гърло правят това цял живот! И дори си нямат представа, че го правят. Мислят си, че това са те самите и че това е нормалният ход на нещата. И страдат.

Сърце

Мисля, че няма нищо по-трудно от това да имаш отворен център на сърцето. Съдейки по всички хора, с които съм работил, това сякаш е най-подривния фактор за човешката психика. Сърцето е пълната противоположност на гърлото. Гърлото има много портали и канали и биологичния еквивалент на всички тях е щитовидната жлеза. Сърцето пък е на второ място по най-малко портали след главата – само четири. За сметка на това всеки от тези портали има различен дълбок биологичен еквивалент. 21ви портал е самият сърдечен мускул, 40ти портал е стомаха, 26ти портал отговаря за Т клетките в кръвта, за производството на тимусин и за цялата имунна система, а 51ви портал – за жлъчката. Освен че притежава тези биологични еквиваленти с екзистенциално значение, сърцето е двигател. Помислете само: ако главата и аджната бяха центрове, които трябва да ни диктуват какво да правим, не е ли логично те да бяха двигатели? Тогава щяхме да вършим това, което си мислим. Да, ама не. Главата и аджната може и да са свързани с гърлото, но те не са двигатели. Не само, че не са двигатели, а нямат и достъп до такива. Всъщност единствените гласове на гърлото, които не идват от двигател, са трите, свързани с главата и аджната. Тези гласове са големи досадници – приличат ми на онези хора, които обясняват мача на всички пред телевизора.

Центърът на сърцето отговаря за волята. Вижте колко объркани сме ние хората – 67% от населението на земята има недефиниран център на сърцето. 4.5 – 5 милиарда души се събуждат всяка сутрин с мисълта, че не струват нищо. В този феномен често се коренят гневът и фрустрацията, които често водят до болести. Хората с отворено сърце често си мислят, че нямат стойност и че никой не ги вижда. А щом животът ти няма стойност какъв е смисълът да бъдем тук? Няма такъв. Ето защо хората вярват в Господ и рая – за да имат все пак някаква награда за това, че издържат ежедневния ад, в който живеят. Да имаш Господ, който винаги ще те обича, стига ти да го обичаш и почиташ, е някаква утеха, нали? Да бъде Божията воля... Какъв капан е всичко това! Религията е начин хората да бъдат контролирани. Хората не само се чувстват без стойност, те нямат представа кое има стойност. Ако имате недефинирано сърце и някой ви каже, че сте прекрасен, вие сте на седмото небе от щастие. Ето разликата между хората с дефинирано и недефинирано сърце – ако някой дойде при мен и ми каже, че съм прекрасен, аз ще му отвърна да върви на ма....та си. Но хората с недефинирано его постоянно искат някой да масажира личността им с комплименти: "Кажи ми че съм страхотен! Толкова усърдно работих за това да ме обичат! Цял живот понасям всички тези лайна само, за да бъда обичан! Отказах се от живота си, за да ме обичаш!". Представяте ли си колко лесно е да сринеш такъв човек. Всичко, което е нужно, е да им кажете, че са нищожества без стойност. Всъщност, те вече си го мислят, така че, когато им го кажете, само ще втриете сол в раната. Можете направо да ги закопаете в земята. Помислете за всички онези хора, които работят нещо, което мразят. 80% от работещите хора не могат да понасят това, с което си изкарват хляба. Всички те искат да правят нещо друго, да бъдат други хора. Но си мислят, че не са достатъчно добри, за да го постигнат. Вярват, че са

заседнали в жалките си професии и жалките си животи. Че са заседнали в безплодни опити да накарат останалите да ги ценят. Всъщност другите никога не ги ценят наистина, само ги използват.

Не-себе си стратегията на хората с недефинирано сърце е да се доказват. Когато някой с отворено сърце дойде при мен, за да му правя четене, първото нещо, което му казвам, е: „Ти си щастливец, защото в този живот няма нужда да доказваш нищо.“. Аз трябва да се доказвам! Не мога просто да седна пред вас и да ви кажа: „Днес ще пробвам малко да ви поговоря, но не знам какво ще излезе.“. Не, към мен има очаквания. И ако аз не изпълня тези очаквания, всички наоколо ще се разстроят, защото се предполага, че аз съм тук, за да се докажа. Но хората с отворено сърце нямат нужда от това. Вие сте тук, за да преценявате стойността на останалите, а не, за да доказвате своята собствена. Вие можете да кажете дали аз си върша добре работата или не. Това е същото както недефинираната аджна е добра в това да прецени коя концепция е добра и коя – не. В това се корени силата на недефинирания център.

Помислете колко сериозно влияе това на начина, по който мозъкът ви работи. Представете си някой идва при вас и горещо ви моли да свършите за него нещо, което вие не искате да правите. Отвореното сърце обаче ви кара да се съгласите, защото си мислите, че иначе този човек няма да ви харесва. Искате да му се докажете като добър познат, роднина, майка, сестра, дете, половинка, приятел, колега и т.н. По този начин ще робувате през целия си живот. Ще продадете живота си за едното нищо. А всъщност не е нужно да доказвате нищо. Ако имате недефинирано сърце и някой ви каже нещо отрицателно, това ви убива, защото не си вярвате, не се обичате и ви пука повече за чуждото мнение, отколкото за вашето собствено. Голяма работа какво казват другите! Забравете го, никога не се е случвало. Единственото нещо, което има значение, е кой е вътре. Ако искате да бъдете собствения си авторитет, трябва да си вярвате. Трябва да се научите как да казвате „не“. И то на нещата, на които ви е най-трудно. И нямам предвид ментално „не“, а „не“, което идва от собствения ви авторитет. Трябва да вярвате на авторитета си. Ще забележите, че колкото повече навлизате в Личния дизайн, толкова по-радикално ще се променят връзките ви. Ще откриете, че вече не можете да понасяте определени неща. Това е защото начинът, по който функционирате, ще се промени. В живота ви сигурно има много хора, които са около вас, защото не живеете себе си. Тези хора нямат отношение към човека, който наистина сте. Може да ви се наложи да се справяте със съпрузи и съпруги, които не разбират какво ви е станало изведнъж. Когато изживях трансформацията си, ми се наложи да прекратя толкова много връзки. Все пак според мен това е ОК. Представете си, че партньорът ви постоянно се възползва от това, че искате да се докажете като добра половинка. И изведнъж ви помолва да му помогнете за нещо и вие за първи път казвате „Ъ-ъ!“ (не)! Шок и ужас. „Ама как така ъ-ъ? Не можеш ли да го изразиш с думи поне? Нека го обсъдим?!“. Нека го обсъдите, за да може отново да ви обусловят, за да може да си „промените мнението“. Когато растях с неосъзнатия си ум, баща ми винаги ми казваше: „Мисли! Изясни мнението си!“. Това ми беше най-трудното, защото няхах ум, чрез който да изясня мнението си. Не разбихах какво имат предвид хората като ми казват това. Премислянето на едно и също нещо отново и отново ме убиваше. Не разбихах как се прави и разбира се, не можех да попитам, защото би прозвучало нелепо. Всички други използваха ума си и възприятието им за света беше ментално.

Но ако ще живеете себе си няма значение как живеят останалите. Трябва да експериментирате и да се доверявате на експериментите си. Ако сте неемоционален човек най-накрая разбирате, че сте готови и тогава вече не можете да избегнете конфронтацията. Настъпил е онзи момент, в който трябва да захапете до кокал.

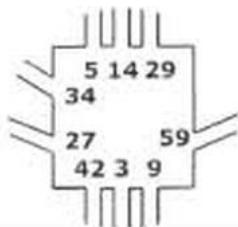

Аз съм неемоционален човек, който е израснал в семейство на емоционални хора. Представете си какъв цирк само. Първата ми реакция беше да намеря начин да се справям с емоционалните хора. Знайте, че е възможно да намерите сигурно място вътре в себе си, което ще ви даде всичко, от което имате нужда. В момента се намираме в невероятен цикъл от земната история, който е започнал по Шекспирово време и ще приключи 2027 година. Всичко около нас е продукт на този цикъл. Следващият цикъл е Кръстът на Спящия Феникс и е изключително индивидуален. Всички неща, на които разчитаме сега – институции, нации, образование, здравеопазване, ще се разпаднат. Ще навлезем в епоха, в която доверието ще бъде нещо, което даваме на по-широк кръг от хора. И ако в момента се опираме на културните и социалните закони на обществото, всичко това ще отпадне, когато преминем в новата епоха.

Личният дизайн е базиран на индивидуалния, уникален за всеки един авторитет. Скоро ще живеем в епоха без естествени механизми, на които да разчитаме. За да се справим с това, трябва да имаме доверие на себе си. Знам в името на добруването на моите деца и внуци, че те притежават авторитет и лична стратегия, които ще им позволят да навигират на тази планета без значение как ще изглеждат нещата в бъдеще. **Според Личния дизайн ако цениш мнението на някой друг повече от своето собствено, то ти си уеднаквена личност.** Слушайте вътрешния си авторитет, дори да ви казва някоя глупост от сорта на това, че сте Харе Кришна. Ако вашият авторитет го казва, значи вие сте Харе Кришна и точка по въпроса! Вярвайте си. Няма значение какъв ще е крайният резултат. Този резултат е правилен за вас, ако произлиза от вашата лична стратегия и авторитет, без значение какъв е. Трябва да достигнете до това положение въпреки всичките ограничения около и вътре във вас. Не става въпрос за смелост, а за разбиране, че не е нужно да правите каквото и да било. Ние сме на тази земя, за да гледаме и да виждаме, и в това е магията на живота. Наричам го филм, защото всъщност е чисто удоволствие. Всички ние сме забравили защо сме тук. Тук сме да бъдем свидетели и наблюдатели. Ние сме пътници, а не водачи. Време е да спрете да се месите в това какво можете да постигнете и в какъв човек можете да се превърнете. Когато някой ме попита в какво точно ще се изразява трансформацията му, аз вдигам рамене, защото нямам представа. Защото при всеки един от нас е различно. Разберете, че това е живота, за който сме създадени. И всичко, което трябва да направим, е да се освободим от ума, който се опитва да ръководи всичко.

Но колкото повече напредвате с експеримента си, толкова повече ще се убеждавате, че не е нужно мозъкът да ви обръква живота. You need it to articulate your life. Цял живот очаквам съзнателността, която ще засенчи всичкото това обуславяне. Защото всеки от нас е на тази земя, за да изрази уникалната си осъзнатост. А в това няма оценки и измервания. Фактът, че именно аз стоя тук пред вас е престъпление, а не някакво чудо. Всеки има потенциала да го направи. Знам, че повечето хора изобщо няма да стигнат дори до първото стъпало. Така е устроен светът. Това не е някакъв неясен мистицизъм, а чиста механика за възрастни хора. Ако погледнете механизма, ще разберете колко безпомощни сте вие в него. Затова просто се оставете. Спрете да се борите със собствения си живот, спрете да се бъркате в собствения си процес. Настанете се удобно и си гледайте филма. Наслаждавайте се! Прекрасно е.

Сакрал

Сега ще говорим за онова удивително място на бодиграфа, което наричаме Сакрален център. За любопитковците – спокойно, оставям Г центъра за десерт. При неидентифицираният сакрум винаги има едно много просто правило. Всички такива хора (тоест те могат да са само рефлектори, прожектори и манифестори) имат един огромен проблем, който се нарича никога да не знаеш кога достатъчното е достатъчно. Включително и аз. В това отношение генераторите са супер готини хора, нали? Винаги можем да знаем кога не са себе си, защото в един момент се сричат. Няма нужда да учим генераторите кога достатъчното е достатъчно, защото те си имат естествен начин просто да припаднат и да умрат, когато този момент дойде. И това е здравословно за тях. Но ако не сте генератор идея си нямате кога трябва да спрете, дори да ви се иска. Помислете си за горките хора с отворена аджна и отворен сакрум. Никога не знаят кога да спрат и се преструват, че са 100% сигурни. Да не знаеш кога да спреш е много жестоко понякога. Например ако сте с неидентифициран сакрум и сте в аурата на някого, който е с идентифициран, вие ще се напмпате страшно силно.

Помислете си за отворените центрове по следния начин – те са като усилвателите за музикантите. Ако имате някой център празен и в аурата ви влезе човек с пълен такъв център, вие няма да отразите неговия пълен център. Всъщност това дори би било ОК. Не, вие ще увеличите неговата дефиниция. И ако сте несъзнателни това увеличение може да се превърне в пълно извращение. Помислете какво е да си прожектор, живеещ с генератор. Една от лудите връзки на земята, нали? Например прожекторът и генераторът са си вкъщи вечерта и всеки си прави неговото – генераторът си генерира и си готви, докато не се изтощи и после си ляга. А прожекторът? Той продължава да се върти. Върти се като муха без глава, завъртян от енергията на вече сладко похъркващия генератор, а прожекторите не знаят кога да спрат! **Най-големият проблем на прожекторите е изтощението. Това изтощение води до всякакъв вид здравословни проблеми – с бъбреците, с гърба, проблеми със съня, менструални проблеми и т.н. И всичко това идва от незнанието кога да се спрат.**

Аз живея с генератори. Не, имам си цяло котило такива. Но си имам моята свободна от генератори зона. За съжаление ако децата ви са генератори, а вие не сте, за вас не е здравословно да се занимавате много-много с тях вечер или да ги приспивате. Ето още един начин, по който ХД влияе върху живота на хората. Когато със семейството ми живеехме в Бавария си имах проблеми с родителите на децата, които идваха на гости с преспиване на моите деца, защото там децата имат много стриктно време за лягане, понеже училището е много рано сутрин. А в моята къща децата си лягат, когато се изморят, защото аз винаги си лягам преди тях. Аз съм манифестор, все пак. Нямам дефиниран сакрум и не знам кога да спра, затова винаги си лягам в десет. За мен най-важното е да съм на спокойствие в хоризонтално положение преди да заспя, за да се приготвя за режим „спане“, трябва първо да си изчистя системата от случилото се през деня. При генераторите не е така. Те си генерират, генерират, генерират и изведнъж бам! – падат да спят. И щом сутрин отворят очи започват пак да генерират.

Опитвам се да кажа, че не можете да изживеете експеримента на ХД, ако спите в едно легло с някого. Това е едно от най-важните условия за целостта на собствената ви аура. Жените по-лесно възприемат това от мъжете, защото мъжете все си мислят, че така ще пропуснат възможности за секс. Обаче ако го пробвате, ще видите, че няма по-прекрасно нещо от това да си имаш свое пространство

и легло. И никога повече няма да искате да си го дадете. Едно от най-удивителните неща на земята е привилегията да си имаш свое собствено пространство. В исторически аспект това е възможно само от около 100-на години насам, със замогването на населението. Всъщност повечето от децата от моето поколение са израснали, споделяйки стаята си с брат или сестра. А ако се върнем назад във времето, всички братя и сестри са спели в една и съща стая. А ако се върнем още по-назад, всички са спели в една и съща стая! (: На някои места по света хората продължават да живеят така. Затова оценете каква привилегия е да си имаш собствена стая, каква еволюция е това! Да спиш сам в своето легло те свързва със самия теб.

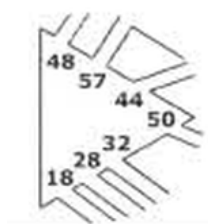
Човек с недефиниран сакрум е постоянно обуславян от хората с дефиниран такъв. Живеем в сакрално-емоционален свят. Така че грижете се за себе си, ако сте с недефиниран сакрум, защото постоянно увеличавате свят, който не е ваш. Трябва да се оттеглите, да изчистите системата си и да си почивате. Най-практическият аспект на това да знаете кога да спрете е това да знаете кога да си легнете. Ако детето ви е прожектор, определете му време за лягане. Не за спане, а за лягане. Кажете му, че може да си прави каквото поиска в леглото, ако още не му се спи – може да си чете, да гледа нещо, да си мисли. Но да си е в леглото и да си почива, за да изчисти системата си.

Сетих се една прекрасна история за прожекторите, които никога не знаят кога да спрат. Един млад луд американец реши, че ще дойде да живее в моята къща. Не че съм го канил. Той просто си реши. Прожектор, какво да го правиш. Та, идва той чак от Щатите, появява се на вратата ми и казва, че ще учи при мен. Аз пък му отговарям, че няма да стане. Но му казах, че няма да го изхвърля, разбира се, и че може да си опъне някъде из имота ми палатката например. Един ден го заведох на един от плажовете, които само местните си знаем. Беше адски горещо, всички само лежат, никой не мърда, а във въздуха се разнася миризма на лосион за слънце и жег. Аз си легнах спокойно на кърпата, а оня лудият като взе да тича напред-назад. Затича се и се бухна във водата, плува, затича се обратно, прави лицеви опори, коремни преси, какво ли не! Не се спря един час. Изгоря ужасно. И когато най-накрая се върна, аз го попитах: „Абе, ти не си ли прожектор?“. После не го видяхме с дни. Стоеше си в палатката изтощен до смърт, даже по едно време си мислехме, че е умрял. Ето затова ги говоря! Прожекторите са най-склонни на това. Да не знаеш кога да спреш може да те убие. Толкова е обсебивно че като нищо може да си те убие. Така че всеки път, когато видите рефлектор, прожектор или манифестор, веднага знаете какъв проблем имат. И това тяхно незнание кога да спрат се отнася за толкова много неща. Това е едно от чудесата на моя живот – сега съм толкова добър в натискането на спирачките. И е толкова прекрасно! Защото ако не можеш да го контролираш, ако не можеш да спиращ, когато трябва. Познайте кой стои зад всичко това! Ами да, отново мозъкът, който казва: „Още, още, още!“ въпреки че тялото ви е изтощено. Ако зачитате тялото си, то също ще ви окаже съдействие. Но ако не го зачитате ще го унищожите. Ако не сте внимателни, недефинираният сакрум може да бъде най-унищожителното нещо в здравословен аспект, защото ви напъва безкрайно и вие не знаете кога да спрете. Изтощението далеч не е най-страшното нещо, което може да ви се случи. Изтощението ще се натрупва и натрупва докато просто не се сринете. И това е най-опасно за прожекторите, защото те са безенергиен тип. От друга страна пък манифесторите, които не знаят кога да спрат, могат да бъдат най-досадното и опасно нещо на земята, защото нямат механизъм за контрол и копаят ли, копаят.

И така отново стигнахме до личната стратегия и авторитет и до уважаването на себе си. Най-доминиращата връзка на планетата (около 90% от всички връзки) е тази между прожектори и генератори. Всички тези прожектори буквално подлудяват от въртележката на генерираната енергия около тях. Всичко отново зависи от това дали можете да живеете според собствения си авторитет. Да знаеш кога да спреш не е ментално понятие, то е нещо, което естествено трябва да дойде от вас

самите. Експериментирайте с това дали сте добри в това да бъдете себе си. Създадени сме да сме наистина добри в това да сме себе си. Отвореният сакрален център ще ви изтощава само в случай, че позволявате на мозъка си да ви изтощава. Проблемът не е в отвореният сакрум, а в начинът, по който умът го интерпретира. Идеалният досадник е с отворен сакрум – никога не знае кога да спре.

Далак

Далакът е нещото, което ни регулира за живота. Всички видове животни на земята са базирани на осъзнатостта на далака. Това е механизъм за оцеляване и затова в него са всички страхове – 18-ти портал – страха от авторитети, 28-ми портал – страха от смъртта, 32-ри портал – страха от провал, 34-ти портал – страха от миналото, 57-ми портал – страха от утрешния ден, 48-ми портал – страха от неадекватност. Дълбоки, дълбоки страхове. Задачата на далака е оцеляването. Като разумни същества сме страшно свързани с далака си, защото интелигентността е възникнала в далака. Инстинктите, интуицията, преценката – всичко това е възникнало в далака и после е еволюирало до концепции, които определят нашето възприятие за света. Далака е там за да ни пази. Хората с недефиниран далак са неподсигурени в този свят. Те са отворени за страха.

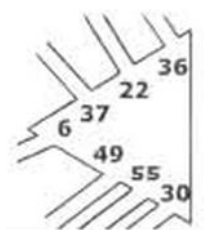
Имам две деца – едното с недефиниран далак, другото – с дефиниран. Това с дефинирания далак има всички възможни ваксини и мантията против всички възможни болести, а на това с недефинирания не му е правено нищо, лекувано е само с хомеопатия. Защото ако имате дефиниран далак (като мен), изглеждате здрави като бик до момента, в който се сринете мъртви. Не се шегувам. Липсват признаци, симптоми, развитие. От едната крайност – в другата. Ако имате недефиниран далак сте част от процеса. Затова хората с недефиниран далак са по-добри лекари от тези с дефиниран. Всъщност хората с недефиниран далак могат да бъдат най-здравите хора на земята, защото знаят как да се грижат за здравето си. Тези хора идват на земята с дълбока несигурност и цял живот търсят някой, който да дефинира далака им. Първо пробват с хората от семейството. Връзката между дете с недефиниран далак и родител с дефиниран е от типа: „Доверявам се на теб с цената на живота си“. Ако имате дефиниран далак и сте майка на бебе с недефиниран имате моето съчувствие. Виждал съм го с очите си, това е едно от най-изискващите посвещаване неща на света. Това са майките, които някъде дълбоко в себе си чуват глас: „Бързо! Хвърли го през прозореца!“. Това са бебетата, които приспивате с часове и когато най-накрая ги приспите, измъкнете се на пръсти от стаята, въздъхвате с облекчение и в този момент те отново реват. И това не продължава само докато са бебета, а докато не навършат 7 години. И това дете няма да ви пусне, дори да го биете. **Не-себе си стратегията на недефинираните далаци е да се вкопчват в неща, които не са добри за тях.** Нещо тип: приятелите ми ме бият, но аз продължавам да излизам с тях, такава ми е стратегията, пък и нали не ме колят с нож, направо са си прекрасни приятели. **Ако имат недефиниран далак единственото, на което трябва да се доверявате е собственият ви авторитет.** Най-важното решение в живота ви е **кого допускате в аурата си.** Понякога просто не можете да се спрете и влизате във връзки с хора, които са нездравословни за вас, правите деца с тях. Дизайнът ни е да бъдем привлечени от неправилните връзки за нас – недефинираният център винаги си иска дефиниран. Аз никога няма да спра да бъда привлечен от сакруми и емоционални системи, защото ги нямам. Но това не значи, че съм контролиран от тях, не значи, че съм вманиачен. Ако действате спрямо това, което е вярно за вас, ще влизате във връзки, които са здравословни за вас. И ще намерите онези далаци, които са

достойни за вас вместо онези, които само ще ви разстройват и нараняват. Затова когато влизате във връзка е много важно защо го правите – защото сте себе си и така ви идва, или защото мозъкът ви ви казва какво да правите. Защото ако мозъкът ви ви казва какво да правите се самонаказвате. Ако например ви се прави секс и си кажете:” Аха, сега с този генератор ще е супер”, може въобще да не се окаже така.

Трябва да разберете нещо относно влизането в неща като себе си. В замяна винаги получавате невероятно награда – узнавате кои сте вие по отношение на този живот. Това е част от пъзела на познанието. Хората погрешно си мислят, че ако авторитета им каже: „направи това”, всичко ще бъде наред. Например: една моя приятелка прожекторка ми описа как наскоро била поканена да участва в нещо и приела. След това в процеса на нещото, разбрала ужасни неща за човека, който я е поканил. И аз ѝ казах: ако не беше влязла в това като себе си, никога нямаше да осъзнаеш, че това не е за теб. Така че не очаквайте всички решения, които взимате с авторитета си да доведат до прекрасни розови неща. Това не е целта на играта. **Целта е да бъдете себе си, да видите ясно себе си и хората около себе си и да прецените кого да пуснете в живота си.** Аз лично си имам много добра стратегия за това как да преценявам хората – когато някой дойде при мен, си задавам въпроса: „Бих ли го изял?”. Разбирате ли, има хора, които са просто несмилаеми. А това не е нещо ментално, не би могло да бъде. Умът ви винаги ще лъже: „О, това ще проработи! Сигурен съм!”. Не бихте повярвали на продавач с такива обещания, нали? Мозъкът ви ви подхвърля някакви случайни обещания и вие им се връзвате.

Едно от най-интересните неща за наблюдение е как хората с недефиниран далак попадат в транзит, в който далака им е дефиниран. Решават, че днес е деня да „изчистят килера си” и започват да изхвърлят. Като по този начин всъщност изхвърлят всички полезни неща, които са трупали с години. Така се стига до ситуации тип: „Скъпи, не те обичам вече.”. Виджте, ако не живеете спрямо собственият ви авторитет, умът ви може да ви закара навсякъде. Също така имайте предвид, че дори когато следвате собствения си авторитет, това не значи, че всичко ще бъде перфектно. Например, ако сте генератор и някой ви попита: „Искаш ли да правим любов” и вие откликнете положително – това не означава автоматично, че този въпросен секс ще бъде най-прекрасното изживяване на земята. Всъщност може да останете напълно незадоволени.

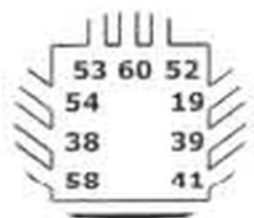
Слънчев сплит

Добре, стигнахме до мрънкащата машинка. Чудото на слънчевия сплит и на това да бъдеш емоционален. **Ако имате недефиниран център на слънчевия сплит (като 49% от човечеството) вие не сте себе си, когато избягвате конфронтацията и истината.** Самият аз съм неемоционален и много ясно помня какъв бях преди. В момента, в който започнеш да избягваш конфронтацията и истината, ти си създаваш фалшиво съществуване. А аз бях толкова добър в това. И в това фалшиво съществуване всичко е лъжа, няма дори капка истина. Неемоционалните, които не живеят себе си, виждайки как конфликтът се задава, веднага отскачат назад с тъпо извинение от сорта на : „Ъъъ, в момента съм зает.”, „Не чувам какво казваш и ще изчезна в пространството” и т.н. Неемоционалните, които не живеят себе си, се познават от километри по усмивката им, която казва: „Моля ви, нека минем без каквато и да е конфронтация. Не ми обръщайте внимание, аз ще се скрия и няма да се виждам. И така всичко ще бъде наред.”. Ако сте неемоционално дете могат да ви се случат две неща: или започвате да увеличавате емоциите на

всички около вас и накрая ви изпращат на детски психиатър, или ставате класически лъжец, живеете фалшив живот и никой не знае кой сте. Когато бях тийнейджър имах живот, за който семейството ми дори не подозираше. Прекрасен начин да избегнеш конфронтацията и истината, нали? И в крайна сметка това, което се случва с неемоционалните същества е, че те не са лишени от емоции. Например неемоционален манифестор не е подъл и егоистичен човек, само защото не се пали за всяко малко нещо. **Неемоционалните хора по дизайн са хладни. Горещите емоции ги оставете на емоционалните, моля.** Ако сте неемоционален за вас няма нищо по-некомфортно от емоционалната вълна. Когато бях дете и усетех емоционална вълна направо ме удряше в корема и ми се доповръщаше. И разбира се, тогава не разбирах какво става, не разбирах, че това не съм аз. Когато бях в процеса на моята мистична трансформация, баща ми е бил блъснат от кола и е починал. Аз разбрах чак година след това и нямаше как да отида на погребението. Много години след това, по време на една от обиколките ми на Северна Америка, посетих мястото, където майка ми и досега живее със своите 99 години. Та, майка ми и най-голямата ми сестра ме заведоха на гроба на баща ми и аз ги помолих да ме оставят за малко сам. Всеки скърби по различен начин. В онзи момент аз вече бях преживял болката и скръбта от загубата на баща си. Всъщност, иронията е, че за съжаление той никога не видя това, с което в крайна сметка започнах да се занимавам. Мисля, че много би му харесало. Другото иронично е, че аз така и не узнах рождената му дата и не мога да видя дизайна му. И така, стоя си аз на гроба на баща ми и изведнъж чувствам рязка болка точно над левия ми бъбрек. Сякаш ми забиват нож. Едновременно с това чувствам как сълзи потичат от очите ми. Обръщам се рязко и що да видя? – зад гърба ми стоят майка ми и сестра ми и си изплакват очите, защото, нали разбирате, аз съм най-малкият в семейството, и най-накрая съм се прибрал у дома и бла-бла..Тогава усетих напълно какво значи да си неемоционален и чуждата емоционална вълна да те обуслови. Уникален момент. Разбрах всичко, как преди не съм осъзнавал какво ми се случва и как чуждите емоции са ме повличали. Всички женски архетипи в живота ми са емоционални. До 30 ми годишнината имах три развода и то все с емоционални жени. Цял живот, отново и отново, съм падал във все същия емоционален капан. Нали си спомняте какво ви разказах какво „правел“ приятелят ми с майка си? Е, аз съм го правил същото със сестрите ми! Отново и отново.

Вижте, ако сте с отворен емоционален център, и не живеете собствената си истина, сте тотално изгубени. Защото живеем в емоционален свят и не можете да избягате от контакта с емоционални хора. Аз имам емоционални деца – да ги изоставя ли?! Не можете да избягате от 51% от населението. Просто трябва да се надявате, че общувате с правилните емоционални хора, защото допира до правилните емоционални е толкова вкусен... Емоционалните хора и емоционалната система са нещо много красиво. Но могат да бъдат и толкова хаотични и притесняващи.

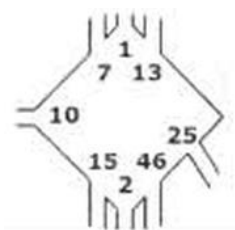

Коренен

Преминаваме към Коренния център. Той е нещо наистина много просто. Коренният център означава напрежение. Ако сте с отворен такъв център, значи винаги увеличавате напрежението. **Ако имате отворен коренен център, значи винаги, винаги, винаги бързате.** А всъщност сте се засилили право към смъртта. Ако имате отворен коренен център никога не успявате да свършите нещата. Например: имате отворен коренен център и шефът ви ви дава проект с пет-дневен срок. Вие обаче го свършвате за 18 часа. Просто не можете да се удържите. Бачките като изоглавени и на следващия ден си предавате проекта на шефа, а той ви

поглежда и си казва: „Идеалният роб!“. И по този начин, понеже си свършвате работата по-бързо от останалите, просто ви затрупват с още и още работа. И така докато не умрете. Това са хората, които наистина се кефят на смъртта, защото най-накрая ще се освободят от напрежението. Аз имам недефиниран коренен център и съм гледал този филм много пъти. Напрежението може да е непоносимо. Преминавах през живота със скоростта на светлината. Ако сте с отворен коренен център, най-лесния начин да бъдете впримчени е просто като някой ви каже: „Виж, имам нещо за теб, ще го свършиш до няколко дни, нали?“. Ако нямате собствена стратегия и авторитет, сте безпомощни. **Ако използвате мъдростта на отворения си център, ще знаете кога да бързате и кога да не бързате.** Наясно съм кога съм направил достатъчно, но също така съм наясно колко точно да работя, преди да стане достатъчно. Това също е част от мъдростта на отворения център. Но ако не живеете себе си и имате отворен коренен център – уау! Тези хора изгарят толкова бързо. И не изгарят само физически, духът им също изгаря. Това са хората, които просто не могат да си позволят почивка или ваканция.

Г център

Добре, Г центърът. Този център може да бъде много обезсилващ, защото в него се коренят теми от изключително значение – любовта и посоката. В Г центърът е всичко, което определя какво е да си човек, особено за 45% от населението, които са с разкъсана дефиниция и за които да намериш другите е едно от най-важните неща в живота им. Отвореният Г център обикновено се изразява в чувството, че живота не е както трябва да бъде, понеже не сте на правилното място. **Животът ще ви даде каквото има да ви дава само когато сте на правилното място.** Ако имате собствен авторитет и стратегия, отвореният Г център е най-красивото нещо на земята, защото ще ви заведе там, където трябва да бъдете. И мястото, където се намирате, е мястото, където ще срещнете правилните за вас източници. Ако имате отворен Г център и отидете с приятел на място, което е неподходящо за вас изведнъж вашият приятел се превръща във ваш враг. Същият човек в среда, която е подходяща за вас, е силно положителен за вас. Връзката с един и същи човек може да е много продуктивна и много разрушителна в зависимост от мястото. Всичко, което трябва да разберете за отвореният Г център е: **ако сте на правилното място сте с правилните хора.** А как да стигнем до правилното място? Чрез стратегията и авторитета ви. Ако сте прожектор – когато ви поканят. Ако сте генератор – чрез отклик. А ако сте рефлектор за вас няма по-важно нещо от това да разберете природата на отворения Г център. Най-важното решение, което един рефлектор трябва да вземе, изчакайки един лунен цикъл, е кое е мястото, където принадлежи. Всичко опира до мястото, където сте. Отговорът на всички онези колебания тип: „Не знам къде ми е мястото“, „Не знам къде е любовта за мен“, „Не знам в коя посока да вървя“ е в правилното място. А до правилното място се стига чрез собствената ви стратегия и авторитет.

Отворените центрове обуславят всички, но по различен начин. Ако сте с единична дефиниция (41% от населението на земята), отворените центрове са най-мощната обуславяща сила в живота ви. Но за 45% от населението, отворените центрове са мостовете, които съединяват разкъсаната им дефиниция.

Трябва да се освободите от уеднаквеният, стандартизираният начин на мислене. Вие несъзнателно попивате всичко в този живот чрез хомогенизирани обусловени концепции. Не твърдя, че абсолютно всичко е лъжа. Но докато не започнете да живеете себе си не можете да знаете кое е истина и кое – просто обуславяне. Всъщност това е фундамента на ХД системата. Ако някой на тази планета се спаси, това ще е онзи, който на първо време разбере, че всички ние сме контролирани в мисленето си чрез обуславяне. Обуславят ни от първия момент, в който се появим на тази земя чрез храненето, отношението към нас и какво ли още не. Обуславят ни да повтаряме едни и същи връзки цял живот. Обуславят ни да се затворим в страховете си, за да може мозъкът ни винаги да ни контролира. ХД е на тази земя, за да се справи с всичко това. Честно казано, не е нужно да знаете всичко това. Да, интересно е, да интелектуално задоволяващо е. Но не ви го казвам заради това, това не е рубриката „Знаете ли, че?“ във вестника. Казвам ви го за да не бъдете поредната овца. Експериментирайте. Невинността притежава такава уникална красота. Не позволявайте на другите да ви оценяват, това си е вашия начин. Всъщност всички ние сме забравили какво е да си имаме наш собствен начин. Досега всички са били отглеждани по хомогенизиран начин, казвали са им да вървят в една и съща посока. ХД се занимава с вашата лична посока. Никой, дори вие самите, не знаете къде отива вашият личен път. В това е магията – поемате по пътя си и откривате стъпка по стъпка къде ще ви заведе.

Разпознавайте обуславянето и експериментирайте със стратегията и авторитета си. Благодаря ви за днес.

/от Ра Уру Ху/

Забележка:

За да си генерирате индивидуална карта, посетете някой от следните линкове:

http://www.jovianarchive.com/Get_Your_Chart

<https://www.humandesignbulgaria.com/free-human-design-chart/>

ДРУГИЯТ

Сега ще се позанимаваме с една кървава хорър история - Другият. Говоря абсолютно сериозно. Тази тема е една от най-интересните за мен. Твърдо съм убеден, че хората, отгледани в пещера от вълчица са най-благодарените на земята, заради осъзнатостта, което това би им дало. Обуславянето не би съществувало, ако наоколо нямаше други хора. Помислете си за профил 5-2 – за него не съществува такова положение тип „стоя си в пещерата“, някой със сигурност ще дойде и ще извлочи този човек навън, просто така стоят нещата. Целият ни живот коренно се променя с появата на Другия.

Погледнете личната си карта. И след това я забравете, тя няма значение, защото вие никога не сте това, което виждате на картата си. Картата ви е само отпечатък на това, което е възможно да бъдете. Но какво се случва на практика? В момента, в който влезете в нечия аура, този някой ви прехвърля всички неща, които има в дизайна си. Всъщност, другите не просто променят дизайна ни. В партньорството съпоставянето един спрямо друг е от голямо значение. Погледнете го от следната гледна точка: двуглавата ламя всъщност е едно същество. Същото е и с партньорската ви карта: тя представя едно същество, което не сте нито вие, нито партньорът ви е. Това същество се нарича „ние“ и съществува само когато взаимно сме в аурата си. В момента, в който съществото „ние“ се появи, „аз“ моментално изчезва и вие вече не сте себе си. И то по най-радикалния възможен начин. Със сигурност сте изпитвали това покрай семейството си. Отивате в университет, изнасяте се, започвате да се издържате сам, жените се, създавате семейство, но винаги когато се върнете при мама и татко се чувствате сякаш нищо от това не се е случило. Защото без значение кой сте в живота си и как сте успели да се реализирате като себе си, върнете ли се обратно въщи моментално се връща старият ви модел на поведение от преди години. И най-ужасяващото е, че нищо не можете да направите. Просто се включвате на тази честота и не можете да я избегнете. Защото тогава не сте себе си. Това е първото нещо, което искам да схванете днес - в момента, в който влезете в аурата на друг човек, вие вече не сте себе си.

Падате си по някого и започвате да си мислите, че го обичате. Моята шега с любовта е следната: Ако всяка сутрин се събуждате до един и същи човек, значи това е любов. Само си помислете колко пари са изкарали изпълнителите от писане и пеене на песни за влюбвания и раздели. Вие сте две тела, които се движат насам-натам из пространството и изведнъж взаимно попадате в гравитацията си. Следва „Ти ли си моята половинка?“ и започвате да се движите из пространството заедно. И така докато нещо не каже ТРЯС! и се започва с неща от сорта на: „Вината беше изцяло нейна. Ако тя не беше... аз нямаше да...“. Моля ви, сега и завинаги схванете нещо важно: ние не отговаряме за развоя на връзките си! Отговорни сме само и единствено за навигирането ни в пространството. **Проблемът във всяка една връзка е, че в момента, в който спрете да бъдете себе си, казвате, че другият е виновен. А другият казва, че вие сте виновен.** Защото и те не са себе си! И така всичко завършва с

огромна борба и търговия: „Трябва да промениш това у себе си! Ако ти промениш това, аз ще променя онова, ОК?“. След като свърши някоя връзка винаги си мислим: „О, вината е изцяло негова/нейна! Ако не беше той/тя, още щяхме да бъдем щастливи заедно! Той/тя просто трябваше да направи това/да не прави това/да се отнася с мен еди-как си...“. И това продължава безкрайно.

Самият аз съм манифестор и в аурата ми има място за много малко хора. Изключително внимателен съм към това кого допускам в аурата си. Защото в момента, в който отворя вратата за някого, се отказвам от това да бъда себе си. И от този момент нататък с мен може да се случи всичко. Например, ако пусна до себе си емоционален човек, няма да бъда аз, а ще бъда част от някакво емоционално „ние“. Същото е и с хората с отворено его, които влизат в моята аура, те се изпълват с моето его. В момента, в който установите партньорство с някого, вие започвате да се самоопределяте с него. Когато погледна връзката между двама души ми е много лесно да кажа какъв е проблемът между тях, защото ХД прави пречките помежду ни очевидни. Тогава казвам на хората какъв е проблемът и те възкликват: „Точно така! Кажи ни сега как да си решим проблема?“

Тези „проблеми“ не се решават.

Просто не се.

Забравете за това за винаги. Онази черта в характера на партньора ви, която ви е дразнила в началото, ще ви дразни до последно. Хората не разбират какво всъщност е любовта. **Любовта е да приемеш това, което е.** Какво ще направите с онзи навик на човека, с когото живеете, който не можете да понасяте? Не можете да направите нищо, защото това са те самите. У всеки човек, с когото имате някакъв вид връзка, живеят хора, които не можете да понасяте. Но със сигурност не си го признавате - най-честата причина за развод е: „Не мога да го понасям!“. Естествено монетата си има и обратна страна - всички онези неща, които смятате за страхотни.

Наблюдавал съм стотици връзки и знам как хората, които не са верни в отношенията си, са страшно отвлечени и объркани. Красотата на ХД е в това, че виждаш ясно какво се случва наистина. Съществува едно нещо, което се нарича компромис. И въпреки че хората го смятат за нещо много мило и дълбоко интелигентно, в ХД компромис е мръсна дума.

Той всъщност представлява следната ситуация: аз имам един портал, а партньорът ми има целият канал. Тогава моето мъничко порталче вече не означава нищо. Например - аз имам 62ри портал-порталът на фактите и подробностите, и покрай мен има някого с целия канал. Тогава вече моите факти нямат значение, защото този човек си има свои. Този човек ме кара да се питам : „И сега какво ще правя?“. В тази ситуация аз съм идиот, живея живота на идиот. Защото се опитвате да кажете: „Имам факти и детайли!“, а ви се отговаря: „Тихо там, идиот.“. Защото човекът с целия канал си има свое собствено мнение и факти. **Компромисът е камъкът, в който всяка връзка се препъва.** Защото знаете, че ако този човек не е бил там, бихте имали шанс да използвате 17ката си без тъпото 62 да ви пречи. И всичко би било прекрасно, бихте имали електромагнетизъм помежду си. А това значи любов и интересни неща, които се случват помежду ви. Да, ама не. В края на краищата казвате на най-добрия си приятел: „Виж, това не може повече да продължава така. Чувствам се като пълен идиот през цялото време.“.

Ето това най-много обичам да анализирам във връзките. Представете си какво може би ви причинява най-добрият ви приятел. А може би и вие му причинявате същото с нещо друго. Всъщност не можете нищо да направите, не можете да му изтриете канала. Има пластична хирургия, но не и космическа. Така че или приемате това, което е, или си тръгвате. АКО можете.

Вижте, точно в това е основата на любовта. Не мога да променя това, което другият е. В живота ви има хора, които имат това и онова в дизайна си, и това е. Какво можете да направите? Нещата винаги са такива, каквито са. И само когато ги приемете такива, каквито са, ще приберете плодовете на вашия труд. Ние сме тук, за да се наслаждаваме на филма, за да попием всичко, което можем, за да видим защо сме тук. А не за да се втрещваме и оплитаме в дребнавости. Знам какво е да си абсолютно пометен от това да не бъдеш себе си.

Когато погледна децата си виждам какво е да позволиш на някого да бъде себе си. Разбира се, това не променя факта, че този някой ще ви ядосва. Нито пък факта, че щом се съберете с този човек, вече не сте себе си. Но е различно, когато осъзнато се оставяте на този механизъм. Ако го направите осъзнато, всичко е възможно. Ако сте неосъзнати, всички тези аспекти ще ви побъркат. Ако имате един портал и партньорът ви го разруши, той превръща вашето парченце злато в кравешко лайно. Ужасно е! Но нещото, което не сте вие - ами просто не сте вие!

Когато определяте двама души като двойка съществува известно съпоставяне. Всъщност ако ги познавате само като двойка, вие всъщност не познавате самите хора, а само тяхната обща честота. Това важи с особена сила за двойките, които са неразделни. Придавате на хората в двойката някакви там характеристики, които не им принадлежат. Не добивате реална представа за човека, а само му лепвате етикет: „разговорливия“, „кучката“ и т.н.

Ето как ни ощетяват връзките. Хората прекъсват връзките си и започват нови, и в тези нови влизат в старата си роля, защото са привлечени от едни и същи портали и канали и винаги се оказват в старата връзка.

/от Ра Уру Ху/

